

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-01696
Otsuse kuupäev 20.06.2024
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja RL24 OÜ (12981150)

Tarbija nõue 82 euro hüvitamine

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

24.11.2023 tellis Tarbija Kaupleja e-poest pood24.ee voodi, millega pidi kaasas olema 2,5 cm paksune katemadrats, mille eraldi müügi väärtus samas e-poes on 82 eurot.

19.01.2024 sai Tarbija voodi kätte, kuid katemadratsit üle ei antud.

22.01.2024 teavitas Tarbija Kauplejat katemadratsi puudumisest.

30.01.2024 nõudis Tarbija katemadratsi hinna 82 euro hüvitamist.

Kaupleja soovib katemadratsi hilinemisega järele saata.

Tarbija ei nõustu kauba vastuvõtmisega ning soovib hüvitist, kuna kauba saatmine on liiga kaua aega vütnud ning Tarbija on ostnud endale katemadratsi teiselt ettevõtjalt.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei nõustu Tarbija nõutud hüvitise maksimisega. Katemadrats on võimalik üle anda või kui see ei sobi, siis kogu kaup tagastada.

Kaupleja on kauba Tarbijale saatnud 28.02.2024, kuid Tarbija ei ole kaupa vastu võtnud.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon on tutvunud vaidluse aluseks olevate asjaoludega ning mõlema poole seisukohtadega ja leiab, et tarbija avaldus tuleb jätta rahuldamata. Pooled on sõlminud müügilepingu VÕS § 208 lg 1 tähenduses. Müügilepingu regulatsiooni järgi on müügilepingu poolte peamisteks kohustusteks ostja poolt tasuda kokkulepitud hind ning müüja poolt anda ostjale üle olemasolev, valmistatav või müüja poolt tulevikus omandatav asi. Seejuures kohustub müüja tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale.

Müügilepingu ese oli voodi, millega pidi olema kaasas 2,5 cm paksune katemadrats, mille eraldi müügi väärtus samas e-poes on 82 eurot. Tarbija sai voodi 19.01.2022, teavitas kauplejat puudusest 22.01.2024 ning 30.01.2024 nõudis kauplejalt madratsi hinna hüvitamist. Kaupleja saatis tarbijale kauba 28.02.2024, kuid tarbija ei võtnud kaupa vastu. Kaupleja ei ole vastavat asjaolu tõendanud. Küll aga nähtub komisjonile edastatud materjalidest, et 30.01.2024 on tarbija nõudnud kauplejalt katemadratsi hinna hüvitamist ning kaupleja on seejuures pakkunud hüvitist summas 25 eurot, millega tarbija ei nõustunud. Samuti nähtub komisjonile, et kaupleja on lubanud tarbijale katemadratsi saatmist ning tarbija on kauplejat teavitanud, et voodi oli kaks nädalat olnud tarbija juures kohapeal, madratsit voodiga kaasas ei olnud ning tarbijal tuli endal teha kulutus madratsi soetamiseks.

Kui võlgnik rikub kohustust, võib võlausaldaja koos kohustuse täitmisega või selle asemel nõuda võlgnikult kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist, välja arvatud juhul, kui võlgnik kohustuse rikkumise eest ei vastuta või kui kahju ei kuulu seadusest tulenevalt muul põhjusel hüvitamisele (VÕS § 115 lg 1). Komisjon selgitab, et kuivõrd tarbija nõudis kauplejalt kahju hüvitamist katmaks puuduva katemadratsi hinda, siis nõudis tarbija kahju hüvitamist täitmise asemel. VÕS § 115 lg 2 näeb aga ette, et kohustuse täitmise asemel võib kahju hüvitamist nõuda pärast võlaõigusseaduse §-s 114 sätestatud täiendava tähtaja määramist. Teatud juhtudel võib kahju hüvitamist nõuda ka täiendavat tähtaega määramata, kuid praegusel juhul ei ole komisjonile teada ilmseid asjaolusid, mis annaks õiguse jätta täiendava tähtaja andmise kohustuse arvestamata. Nimelt ei saa täiendava tähtaja andmise kohustus VÕS § 115 lg-e 2 mõttes olla sisutühi, mille kohaldamata jätmist õigustaks mistahes asjaolud. Seetõttu peaksid esinema selged asjaolud, millest komisjon saaks järeldada, et täiendava tähtaja määramine ei anna tulemust või et esinevad VÕS §-s 116 lõike 2 punktides 1-4 nimetatud juhud, kus täiendava tähtaja määramine ei täidaks oma eesmärki. Ühtegi viidatud asjaolu käesoleval juhul aga ei esine. VÕS § 114 lg-e 2 kohaselt, kui võlgnik teatab, et ta kohustust ei täida või kui ta ei ole täiendava tähtaja jooksul kohustust kohaselt täitnud, võib võlausaldaja pärast teate saamist või tähtaja möödumist kasutada muid õiguskaitsevahendeid, sealhulgas nõuda kohustuse täitmise asemel kahju hüvitamist või taganeda lepingust või öelda leping üles. Seega on kahjuhüvitamise nõude makspanemise üks eeldusi see, et võlgnik ei täida kohustust ka täiendava tähtaja jooksul.

Kuivõrd tarbija ei andnud kauplejale kohustuse täitmiseks täiendavat tähtaega ning komisjonile esitatud materjalidest nähtub, et kaupleja võis olla valmis katemadratsit tarbijale järgi saata, siis ei ole tarbijal õigust nõuda kahju. Kahjunõude õigusele saanuks tarbija tugineda alles pärast kaupleja kohustuse täitmise ebaõnnestumist tarbija poolt määratud täiendava tähtaja jooksul, mida tarbija praegusel juhul kauplejale ei andnud. Komisjon selgitab, et täiendava tähtaja andmise mõte seisneb lepingurikkujale anda võimalus oma lepingurikkumine heastada. Seaduse mõte on leida poolte õiguste ja kohustuste vahel mõistlik tasakaal. Täiendav tähtaeg võinuks komisjoni hinnangul olla 14 päeva.

Lähtudes ülaltoodust jätab komisjon tarbija avalduse rahuldamata. Siiski ei välista kahju

hüvitamise nõude maksmapanemise võimatus nõuda kauplejalt ostetud eseme vastavusse viimist lepingutingimustega, s.t tarbijal on õigus puuduvale katteradratsile. Kui peaks ilmnema, et kaupleja väide vastab tõele ning kaupleja saatis tarbijale madratsi järgi, kuid tarbija ei võtnud madratsit vastu, siis on tarbija olnud vastuvõtuviivituses VÕS § 119 lg 1 mõttes ja keeldunud asja vastuvõtmisest alusetult. Sellisel juhul võivad olla õigustatud kaupleja vastuväited, kui peaks ilmnema täitmise võimatus tulenevalt sellest, et tarbija ei võtnud madratsit õigeaegselt kauplejalt vastu.

Täiendavalt märgib komisjon nii kauplejale kui tarbijale, et pooled on kohustatud teineteise suhtes käituma ja enda õigusti teostama heas usus (VÕS § 6 lg 1 ja TsÜS § 138 lg 1).

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/